

[Oluf Pedersen.]

vilde blive fyldstgjort, ligesom Renden til Nabokommuner med en efter Forbrugernes Formening bedre Spiseseddel vilde kunne undgaas. Dette blev kritiseret her i Tinget, og Ministeren tog da ogsaa straks Afstand derfra. Det er yderligere sket i den foreliggende Betænkning, og jeg kan anbefale de stillede Ændringsforslag, som dækker mine Ønsker, idet der kun bliver Tale om at bruge Loven, hvis det er absolut nødvendigt. Det vilde da ogsaa forekomme mig helt urimeligt, om alle i en Kommune eller flere Kommuner, ja, maaske hele Landet, skulde have samme Ret paa samme Dag. Det vilde afgjort fremkalde Mangel, og man kunde ogsaa nok spørge, hvad der skulde være sket med Levningerne, om vi maaske alle sammen skulde have Bænkvælling om Lørdagen. Jeg kunde ikke tænke mig, at det var den højtærede Minister, der havde fundet paa det, og det er da ogsaa opgivet.

Man kan saa spørge, hvem der er den skyldige, hvem der har faaet denne pudsige Idé. Det vilde ikke overraske mig, om Ideen skyldtes Formanden for Statens Husholdningsraad, Fru Karen Braae, thi Fruen blev i alt Fald meget vred over nogle Bemærkninger, som jeg fremsatte ved første Behandling om, at mange Medlemmer maaske var glade for Spisesedlerne fra Statens Husholdningsraad, men mig kom det ofte til at løbe koldt ned ad Ryggen, naar jeg læste dem. Dette fandt Fruen ifølge et aabent Brev ligefrem landsskadeligt; det var ondt mod de hundrede Tusinde Hjem og ganske utilbørligt. Jeg maa sige, at det overraskede mig ikke saa lidt, thi hvem var det, der vilde have de hundrede Tusinde Husmødre sat fra Bestillingen? Det var jo Statens Husholdningsraad, der fra at være raadgivende gik over til at blive afgørende. Vi skulde have været tilfredse med Fruens Statsretter, men Fruen glemte jo, at Maden nu engang udnytttes bedst, naar den smager en.

Fruen hævdede i sit aabne Brev, at Statens Husholdningsraad aldrig havde udsendt Spisesedler. Ja, det mener jeg nu ikke er rigtigt. Jeg har i alle Tilfælde et lille Skrift, der hedder: „Den bedste Mad til Prisen“, og der staaer, at det er udsendt fra Statens Husholdningsraad. I dette Skrift kommer man bl. a. med den Idé, at man skal lave to Retter i een Gryde, det hele skal bringes i Kog om Morgen og derefter pakkes i Høkkassen og staa til om Aftenen. Jeg synes, der er Grund til at gøre opmærksom paa, at det er et meget daar-

ligt Raad. Det er i alt Fald i Strid med alt, hvad jeg har lært om Vitaminer, og jeg synes ikke, at Statens Husholdningsraad kan være bekendt at give den Slags Raad.

Det samme Skrift indeholder ogsaa forskellige Opskrifter, som Fruen altsaa ikke mener kan kaldes for Spisesedler. Det anbefales f. Eks. i Stedet for Spinat at anvende Blade af Brændenælder, og det synes jeg man kan sige er uspiseligt. Den Slags Raad er der ikke Spor af Mening i, selv om de udsendes af Statens Husholdningsraad.

Fruens Udtalelser over for mig giver mig Anledning til at anføre en Udtalelse, fremsat af Fru Rebekka la Cour Madsen, som anbefaler Statens Husholdningsraad at holde sig til det Samvirke med Organisationerne, som oprindeligt var Meningen, og ikke beskæftige sig med lovgivningsmæssige, erhvervspolitiske og sociale Spørgsmaal. Der kan være Grund til ved Lejlighed at tage dette op til Behandling, saaledes at man kan faa begrænset Husholdningsraadets Opgave til det, som er rimeligt.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen):

Jeg takker Udvalget for dets Behandling af Lovforslaget. Som det fremgaar af Betænkningen og af den ærede Ordførers Udtalelser, har jeg tiltraadt de stillede Ændringsforslag, som jeg altsaa ogsaa kan anbefale.

Med Hensyn til det Angreb, som det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen rettede mod Statens Husholdningsraad, skal jeg blot sige, at selvfølgelig er jeg ikke saa sagkyndig paa dette Omraade, at jeg i alle Enkeltheder kan sige god for de forskellige Retter og hævde, at de baade er velsmagende og, hvad Næringsindholdet angaar, afpasset efter de mest ideelle Principper. Med Hensyn til den almindelige Kritik af Statens Husholdningsraad vil jeg sige, at naar dets Virksomhed maaske er gaet noget ud over det, som i alt Fald fra visse Sider var Tanken til at begynde med, saa er det ikke mindst paa Foranledning af selve Ministeriet. I disse Rationeringstider er der ikke blot fra Indenrigsministeriet, men ogsaa fra andre Ministerier sket Henvendelse til Statens Husholdningsraad om at være dem behjælpelig med visse Ernæringsspørgsmaal, og det er nok det, der har bevirket, at Raadets Virksomhed i den sidste Tid er blevet i høj Grad udvidet og ikke holder sig inden for de Rammer, som maaske enkelte tænkte sig for en Tid tilbage. Dertil kommer, at der ogsaa fra private er rettet et betydeligt Antal Henvendelser til Husholdningsraadet om Raad og Vejledning i den foreliggende Situation,